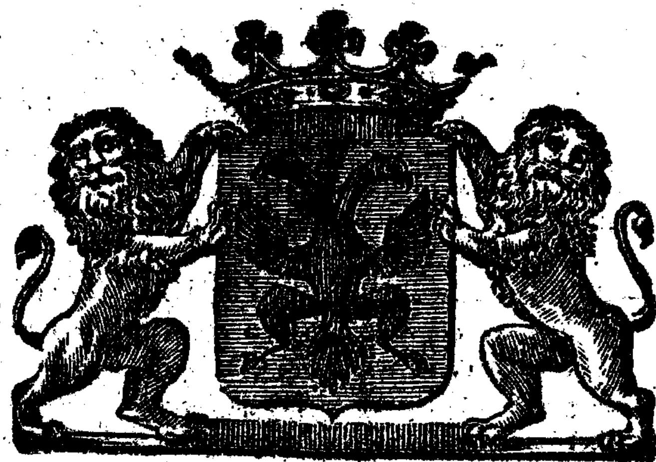
1841. N°. 212.

ARNHEMSCHE COURANT.

Prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is f 5 voor drie maanden. —

WOENSDAG 27 OCTOBER.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Beraadslagingen over de begrootingswetten.

HERZIENING DER GRONDWET.

Bij de laatste beraadslagingen over de begrootingswetten werd door onderscheiden geachte leden der Kamer met klem aangedrongen op eene nieuwe herziening der grondwet, ernstiger en van omvattender aard dan de vorige. Zoowel om hechter constitutionele waarborgen als om gewenschte bezuinigingen te erlangen, achtte men eene herziening der grondwettige instellingen noodig. Zoodanig gevoelen werd inzonderheid door de heeren LUZAC en VAN RECHTEREN voorgestaan. De heer VAN RECHTEREN was zoo zeer overtuigd van de dringende behoefte aan eenvoudiger staatsbestuur en daarmede te verbinden verligting der lasten die den burger drukken, dat hij verklaarde »dat zonder dezelve het land niet kan blijven bestaan."

Tegen de verlangde herziening verhieven zich de heeren VAN RAPPARD en ROMME; de eerste niet onlogisch, de tweede zonder gegronden zin. De heer VAN RAPPARD, een verklaard tegenstander van regtstreeksche verkiezingen en alle meerdere bemoeijenis der natie met de nationale belangen, moest noodwendig uitgaan van de stelling, dat de herziening plaats hebben zou, door Staten-Generaal, volgens het thans bestaande verkiezingstelsel zamengesteld, en dan was zijne tegenwerping zeer juist: »Het is ten vorigen jare gebleken, dat er noch in de gewone, noch in de dubbele Kamer, omtrent eenig belangrijk punt eenstemmigheid van gevoelen over verschillende punten der grondwet, die herzien konden worden, bestond." De heer VAN RAPPARD had verder kunnen gaan, en zeggen: de minderheid, die zich voor wezenlijke hervormingen verklaarde, was zoo gering, dat er volstrekt geen grond bestaat om te vermoeden dat eene dubbele Kamer, door dezelfde kieskollegiën zamengesteld, thans eene meerderheid zou tellen ten behoeve van hetgeen nog onlangs door haar werd verworpen. Maar de heer ROMME, die eene herziening van de grondwet, op dit oogenblik, voor gevaarlijk gelieft te houden, zonder dat hij het noodig schijnt te hebben gevonden het gevaar aan te wijzen, hetwelk hij daarin vond, die heer ROMME moet bevreemding baren. Deze afgevaardigde uit Noord-Braband, toch, behoorde ten vorigen jare tot het getal dergenen die eene meer afdoende herziening verlangden, die hunne goedkeuring weigerden aan alle voordragten, als onvoldoende en niet beantwoordende aan de behoeften des volks.

Hoe is die heer ROMME nu zoo zeer in zijne gevoelens veranderd? Heeft de ondervinding de meening der weinigen, die afdoender herziening verlangden, niet volkomen bevestigd? Heeft het ruchtbaar worden van veelvuldige zaken de noodwendigheid eener volledige herziening onzer instellingen niet aangewezen? Veel meer nog dan ten vorigen jare, zouden wij denken, heerscht thans bij alle denkende en onpartijdige beschouwers onzer politieke zaken de overtuiging dat onze staatsregeling vele veranderingen behoeft. Wil men de nationale zaken een' beteren gang doen nemen, wil men het staatsbestuur op eene mindere schaal, op zuiniger voet, gelijk ons [illegible] en onze geldelijke toestand gebiedt, teruggebragt zien, zoo moet de Grondwet wijzigingen ondergaan. Zonder dat toch stuit elk voorstel op eenige beschikking der grondwet. Vroeger vond men een' onoverkomelijken tegenstand in de regering; maar thans nu een verlicht en vrijzinnig vorst, die niet anders wenscht dan het welzijn des volks, waarmede de luister van zijn huis verbonden is, den krachtig uitgedrukten wensch tot eene staatshervorming voorzeker niet in den weg zou staan, nu zou dezelve gevaarlijk wezen? Welk gevaar dan toch, mijnheer ROMME, voorziet gij in dezelve?

Zulk een gezegde immers moest door redenen worden gestaafd; het mag niet ondoordacht worden uitgesproken, evenmin als het behoort te worden gebezigd om den schijn van een diepdenkenden geest en eenen ver uitzienden blik.

Zoo ligt, mijnheer ROMME, verwerft men zich thans niet meer politischen naam. Die zich bloot politische airs wil geven, loopt gevaar van als een praalhans te worden uitgelagchen.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, *20 oct.* Naar men met zekerheid verneemt, heeft de Nederlandsche gevolmagtigde bij de centrale commissie te Mainz, betrekkelijk het besluit van 31 julij, de verklaring gegeven, dat zijne regering er niets tegen inbrengen kan, wanneer de Keulsche maatschappij schepen van de Nederlandsche grens naar Keulen sleept; maar dat, wanneer de maatschappij naar Rotterdam of nog verder gaan wil, de sleepdienst, die reeds in Nederland bestaat, daarbij zou kunnen lijden, hetgeen de Nederlandsche regering niet gehouden is toe te laten. — Het *Journal de la Haye* tartte onlangs het bewijs uit, dat het besluit van 31 julij iets anders beoogde dan een policie-toezigt over de stoomvaart, onder gelijke behandeling van inlanders en vreemden. Dit bewijs ware alzoo geleverd, en tevens, ter inlichting der Duitsche belanghebbenden, eene tweezijdige uitlegging van het Nederlandsche besluit, te 's Gravenhage de doctrinaire, te Mainz de practische. (*Frankf. Ober-Postambts-Z.*)

Manheim, *17 oct.* Volgens een gerucht, hetwelk wij echter niet waarborgen kunnen, is de toetreding van Hannover en de beide Mecklemburgs tot het tolverbond op hande. Zeker is het, dat, ten aanzien van Mecklemburg, de onderhandelingen zeer gevorderd zijn, terwijl van wege Hannover reeds lang, dat is spoedig na de toetreding van Brunswijk, toenaderende stappen geschiedden, die eene vroegere of latere aansluiting deden verwachten. Wat aanmerkelijken invloed deze gebeurtenis, heeft zij werkelijk plaats, op de ontwikkeling des tolverbonds en op de welvaart van geheel Duitschland oefenen zal, behoeven wij niet aan te toonen. Zoo veel is zeker, dat de bevoegde beoordeelaars in beide landen de toetreding als een noodwendig vereischte der algemeene en bijzondere welvaart beschouwen. Heeft zij plaats, zoo kan de aansluiting der overige Duitsche oeverstaten niet uitblijven; gelijk omgekeerd Hannover toetreden *moet*, wanneer deze zich met het groote verbond zullen hebben vereenigd. (*Allg. Zeit.*)

Magdeburg, *20 oct.* In het naburige koningrijk Sakse wordt nu ook de invoering van het landweerstelsel op Pruissischen voet voorbereid. Ter opmaking van het wetsontwerp, dienaangaande aan de eerstvolgende standenvergadering voor te leggen, is reeds eene commissie te Dresden vergaderd. (*Elberf. Zeit.*)

Van den [illegible] *oct.* De Wurtembergsche landdag is op hande, en ook de Badensche Kamers zullen in den loop des jaars weder bijeenkomen. In beide landen is, wel beschouwd, het constitutionele beginsel nog steeds in dezelfde botsing met het bestuur, als ooit te voren. Wij bevinden ons op de gierbrug, en hebben den vasten grond verlaten, zonder, den gindschen oever in het gezigt, dien te kunnen bereiken. Morelen invloed oefent de Badensche Kamer thans meer dan de Wurtembergsche, waaraan de politische gesternten schuld zijn, welke, drie jaren geleden, den liberalen zin in dezelve opgaven, en alle oppositie, den noodwendigen waarborg van het vertegenwoordigend regeringsstelsel, verlamden. Te loochenen valt het niet, dat bij ons staten van tweeden en derden rang het parlementaire stelsel groote bezwaren heeft. Die uitvallen over persvrijheid, regt van associatie, bondsbevoegdheid, ministeriële verantwoordelijkheid en dergelijke, zijn toch niets anders dan in de lucht geschoten kogels, die niet zelden terugkaatsen en den schutter omverwerpen. Maar de magt der openbare meening en de *aura popularis*? De eerste is illusoir, en in staatkundige aangelegenheden vervalscht, vermits zij geene vrije tolken heeft, en de andere is zoo veil als eenige *Aspasia*, die niet lang zonder minnaars kan leven. — Niet op de bouwvallen van het verleden, op den geest des tijds is het vrije, eensgezinde, sterke vaderland op te bouwen. Eene revolutionaire pers willen wij niet; maar het vrije woord, aan hetwelk regt, eer, pligt en geweten ten palladium strekken, te zien gehuldigd, dit is eene hoop wier verijdeling, thans vooral, de grootste verantwoordelijkheid na zich slepen zou. (*Köln. Zeit.*)

ENGELAND.

Londen, *23 oct.* In een eergisteren gehouden geheimen raad is het Parlement verder geprorogeerd tot dingsdag 21 december.

Na van H. M. afscheid genomen en hoogstdezelve een brief van den president der Vereenigde Staten overgereikt te hebben, heeft de heer *A. Stevenson*, gezant dier staten, zich naar Noord-Amerika ingescheept.

— Men leest in den *Times*: »Wij hebben gegronde reden om te gelooven, dat de Fransche regering besloten heeft, onmiddellijk zes linieschepen uit de Middellandsche zee terug te roepen en dezelve te Brest op te leggen.

»Wij twijfelen niet of Hr. Ms. bewind zal soortgelijke maatregelen nemen, en deszelfs scheepsmagt in de Middellandsche zee althans met even zoo vele schepen verminderen."

FRANKRIJK.

Parijs, *23 oct.* De laatste telegrafische berigten van Bayonne en Perpignan luiden hoogst ongunstig voor de aanhangers van *Maria Christina*. De generaal *Rodil* schijnt in het dempen van den opstand volkomen te slagen. Des morgens van den 21sten is hij te Vittoria binnengerukt en heeft den *Montes de Oca*, den uitvaardiger der bewuste proclamatiën, doen fusiléren. Bilboa heeft den 20sten hare onderwerping aan *Rodil* toegezonden, en dien zelfden dag is door *O' Donnell* last gegeven de door hem bezette citadel van Pampelona te ontruimen. *Urbistondo*, twee andere generaals der Christinos en eene menigte officieren van minderen rang hebben de wijk op Fransch grondgebied genomen, en in den nacht van den 22sten Sarre bereikt. Intusschen heeft de regering den 18den te Madrid een besluit doen afkondigen, waarbij de kust van Cantabrië, van Castro de Urdiales tot Fontarabië, met uitzondering dezer beide

havens en van die van Guetaria, St. Sebastiaan en Passage, in staat van blokade worden verklaard.

Ofschoon zij den opstand als geëindigd beschouwen, houden de dagbladen, die deze depêches mededeelen, de Spaansche zaken echter nog voor ver van vereffend, en schijnen ernstige oneenigheden met Frankrijk te vreezen. Volgens het verhaal van eenen reiziger, heeft het Spaansche gouvernement eene ligting van honderd en vijftigduizend man uitgeschreven, en *Espartero* zich met groote hevigheid uitgelaten dat hij niets ontzien zou om den opstand, welks hoofdbewerkers hij kende, met wortel en tak uit te roeijen. Te Sarragossa zijn de aldaar woonachtige Franschen hun leven niet meer zeker, en overal elders wordt sterke verbittering tegen de leden dier natie opgemerkt. Hieraan is het welligt onder anderen toe te schrijven, dat de heer *de Salvandy* zich nog niet als gezant naar Madrid heeft begeven, en dat zelfs, naar verzekerd wordt, zijn vertrek voor onbepaalden tijd is uitgesteld.

— Zonderlinge geruchten zijn in omloop aangaande de ontvreemding van aanmerkelijke sommen, die door *Maria Christina* aan hare vrienden in Spanje gezonden zouden zijn, maar niet in de regte [illegible] wezen. Hieraan wordt het zoo spoedig mislukken van de pogingen harer voorstanders toegeschreven. Intusschen blijft het nog altijd onzeker of de opstand al dan niet op haren last is uitgebroken. De gezant *Olazaga* had in eenen naar Madrid gezonden brief, uit naam der genoemde koningin, verklaard, dat zij noch aan *O'Donnell*, noch aan iemand anders, eenig gezag heeft opgedragen. Terstond daarop hebben de Fransche ministeriële bladen verzekerd, dat de vorstin ontkende zulks gezegd te hebben; maar thans heet het weder dat deze ontkenning alleen de juiste bewoordingen, niet de hoofdzaak betreft, en dat het weldra blijken zal hoe somin de koningin-weduwe als de Fransche regering deel aan de jongste gebeurtenissen in Spanje heeft genomen.

Naar men berekent, zal het mislukken der poging van *O'Donnell* ongeveer tienduizend nieuwe Spaansche uitgewekenen naar Frankrijk voeren, hetwelk, bij de veertienduizend uitgeweken Carlisten gevoegd, die zich aldaar bevinden, een getal van zes en twintigduizend Spanjaarden uitmaakt, wier onderhoud voor Fransche rekening zou komen.

Borso di Carminati, een ander hoofd der beweging, is te Boya door een lid der nationale garde gearresteerd, naar Sarragossa gevoerd en aldaar ter dood gebragt.

— In weerwil van de declamatiën van zekere nieuwsbladen was men te Londen op 21 october algemeen van gevoelen, dat het geschil tusschen Grootbritanje en de Vereenigde Staten geene zeer ernstige gevolgen zal na zich slepen. Volgens allen schijn hebben de beide gouvernementen zich verstaan om de zaken niet tot het uiterste te laten komen, en de groote krijgstoerustingen ter zee, welke op dit oogenblik in Engeland plaats grijpen, zijn welligt bestemd veeleer tot eene expeditie in het voorjaar naar China, dan voor eenen onmiddellijken aanval op de kusten van Noord-Amerika. De meest verbitterende kwestie van al degenen, welke op dit oogenblik de beide landen in onrust houden, is die wegens de grenslijn; hiermede staan al de moeijelijkheden in verband, welke sedert de zaak van *Mac Leod* tot aan die van *Grogan*, tusschen de beide landen zijn opgerezen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 24 oct. Bij twee koninklijke besluiten van heden is bepaald, dat met den 1sten januari 1842 het departement van marine en koloniën zal worden gescheiden, en dat der marine zal uitmaken een afzonderlijk departement van algemeen bestuur, onder de leiding van eenen directeur-generaal, bijgestaan door eenen secretaris-generaal; zijn benoemd: tot directeur-generaal der marine, de schout-bij-nacht *J. C. Rijk*, thans gouverneur-generaal der Westindische bezittingen met bepaling dat deszelfs tegenwoordige functiën voorloopig zullen worden waargenomen door den procureur-generaal bij het geregtshof te Paramaribo, Mr. *P. de Kanter*; tot secretaris-generaal bij het departement van marine, jhr. *J. J. Quarles van Ufford*, thans secretaris-generaal bij het departement van marine en koloniën; en tot secretaris-generaal bij het ministerie van koloniën, de heer *B. J. Elias*, thans directeur voor de zaken der koloniën; en is eindelijk aan den kapitein ter zee *F. B. van den Bosch* eervol ontslag verleend als directeur voor de zaken der marine, zijnde deze betrekking, even als die van directeur voor de zaken der koloniën, door de bovengemelde nieuwe inrigting vervallen.

— Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken heeft aan den heer *J. de Koningh*, van Dordrecht, in het vak der beeldhouwkunst bij de koninklijke akademie van beeldende kunsten alhier, den grooten prijs, zijnde een pensioen uit 's rijks kas, voor den tijd van vier jaren, ten bedrage van ƒ 1200 's jaars, toegekend, ten einde hem in staat te stellen, zijne studiën in de beeldhouwkunst in Italië voort te zetten.

— Men zegt hier algemeen, dat Z. M. koning *Willem Frederik* heeft afgezien van zijn voornemen om naar 's Hage te komen, en eerstdaags de terugreis naar Berlijn met de gravin zal aannemen. Ten gevolge van dit besluit, verzekert men wijders, dat de reis van HH. MM. de koning en de koningin, HH. KK. HH. de prinsen en de prinsessen, mitsgaders het hof, naar Amsterdam, thans niet zal plaats hebben.

— Men verzekert, dat Z. Exc. de baron *Huyssen van Kattendyke*, minister van buitenlandsche zaken, voornemens is, en zich met bijzondere vlijt er op toelegt, om aanzienlijke bezuinigingen op het budget van zijn departement in te voeren. (*Handelsb.*)

— Het *Handelsblad* behelst een [illegible] lezenswaardig [illegible] de K[illegible]er en de door haar onlangs aangenomen staatsbegrooting. In dat artikel komt onder anderen voor:

»Gaat men nu na, wat er bij deze aanneming der begrooting zoo wel voor de regering en de vertegenwoordiging als voor het volk gewonnen en verloren is, dan vreest men, dat de schaal bij het laatste zal overslaan. Het is, tot ons groot leedwezen, niet te ontkennen, dat de houding der vertegenwoordiging algemeen eenen ongunstigen invloed heeft uitgeoefend. Door hare aanmerkingen was men allerwege tot de overtuiging gekomen, dat de begrooting onaannemelijk was. Men verwachtte van hare verwerping de heilrijkste gevolgen voor den staat. Die afstemming had de hooge regering ten spoorslag kunnen strekken, om den weg van vooruitgang en herstel, van vereenvoudiging en bezuiniging, van openheid en mildheid, krachtdadig in te slaan. En het was de vertegenwoordiging, die door hare taal, door hare aanvankelijke houding, door haar klemmende en talrijke bedenkingen, deze hoop en die verwachtingen bij het volk deed ontstaan. Zij zelve spoorde hetzelve aan, om de begrooting en het inslaan, in vele opzigten, van den ouden weg, te veroordeelen.

»Die overtuiging is bij het volk levendig geworden, en, wat het ergste is, gebleven. Algemeen verklaart men thans, dat er eene onaannemelijke begrooting is goedgekeurd; het vertrouwen op de vertegenwoordiging gaat op deze wijze verloren; hare zedelijke kracht lijdt er grootelijks door; de nadeelige gevolgen, die daaruit reeds mogten ontstaan, of verder zullen voortspruiten, zullen aan de vertegenwoordiging zelve te wijten zijn; hare schuld, en niemand dan de hare is het, dat er op dit oogenblik nog geene grooter vereenvoudiging en bezuiniging in het staatsbestuur worden gebragt; aan haar is het te wijten, dat noodelooze kostbare instellingen, op den bestaanden voet, behouden blijven; op haar ligt de schuld, dat zij het gunstige oogenblik, dat zich aanbood, tot de volle aanneming van dat nieuwe stelsel heeft laten voorbijgaan dat »volgens haar zelve, in het welbegrepen duurzaam belang van land en koning, onbewimpeld moet worden gevolgd;" op haar kleeft het verwijt, dat er nog raadslieden in betrekkingen zijn, wier verwijdering algemeen gewenscht wordt, en in wie het volk, na al hetgeen er in de laatste jaren bekend geworden is, geen vertrouwen meer stelt; ministers, die, na eerst zeer gedienstig als gehoorzame en onderworpene dienaren den afgetreden koning te hebben ondersteund, zich thans even bereidvaardig betoonen, om onzen tegenwoordigen hooggeschatten koning bij te staan. Door deze aanneming der begrooting moet de regering, grondwettig gesproken, vermeenen, dat de meerderheid der vertegenwoordiging al zeer tevreden is, en dat het getal tegenstanders tegen het oude stelsel al zeer gering is (want slechts ten hoogste veertien leden hebben getracht de geheele begrooting te doen verwerpen), en nogtans is het algemeen bekend, dat het meerendeel der afgevaardigden geheel anders gestemd is en alsnog veel veranderingen en verbeteringen, vele inkrimpingen, een stelselmatig en eensgezind werkend ministerie, verwijdering der oude raadslieden, enz. enz. verlangt.

»De belangstelling des volks, die vroeger ongekende waakzaamheid der Nederlanders voor hunne dierste aangelegenheden, door den heer *Schimmelpenninck* ten vorigen jare erkend, eene noodzakelijke vrucht van de droevige ondervinding en de miskenning door de Staten-Generaal van het hun toekomende standpunt, is steeds levendig gebleven, ja sterk toegenomen. Die belangstelling is blijkbaar uit die *malaise*, waarvan de mini
Baud sprak, want deze toestand van onvoldaan
steunt weder op hetgeen in de laatste maanden gebeur

»Te vergeefs ziet de regering nu naar hulp en r
van de vertegenwoordiging uit, om de e-kende *mala*
te doen ophouden. Te vergeefs verwacht het gouverneme
van 's lands afgevaardigden, dat zij hetzelve met
klagten en wenschen des volks bekend maken;
welker uit den wegruiming of inwilliging het mog
zou kunnen zijn, het vertrouwen op de regering
en al te doen terugkeeren. Even als vroeger, stom
Kamer, bij het einde der vorige zitting, däár, fla
wankelend, besluit- en krachteloos, geloovende, hop
en vertrouwende, maar wekkende mistrouwen.

»Door te handelen, gelijk laatstelijk de Tweede K
gedaan heeft, door eerst alles af te keuren, en
slotte alles aan te nemen, werkt de Kamer, mog
zonder dat zij het zelve inziet, hen, die sedert gern
tijd hier te lande op de invoering van regtstreek
verkiezingen hebben aangedrongen, het meeste in
hand. Want zelfs zij, die nog ten vorigen jare,
die regtstreeksche verkiezingen gestemd waren, e
zij meenden, dat ons verkiezings-stelsel nog niet
volle in werking was, zullen tot de overtuiging m
komen, dat, al is ons verkiezings-stelsel op zich ze
slecht niet, de vruchten, die men daarvan inoogst,
wrang zijn, dat men tot de regtstreeksche verkiezi
zijne toevlugt zal meenen te moeten nemen. Ongel
feld hebben ook deze hare nadeelige zijden en wij
de eersten om het te erkennen; maar zeker is het
de uitslag derzelve wel zoodanig zou zijn, dat onze K
van afgevaardigden niet grootendeels uit weifelacht
wankelende en stelsellooze leden zou bestaan."

Mengelwerk.

Processen-verbaal van de beraadslaging der Afdeelingen over de elf wetsontwerpen tot vaststelling der tien hoofdstukken van de begrooting voor 1842 en 1843, en der onvoorziene uitgaven gedurende dezelfde jaren.

(*Vervolg van n°. 211.*)

VIJFDE AFDEELING.

Zitting van 26 augustus 1841.

Tegenwoordig de heeren VAN BRONTERRN, ond
zitter, VAN DER GRONDEN, CLIFFORD, GOUVERN
ROMME, DE LA COURT, REPELAER, ENSCHEDÉ,
GOLTSTEIN, voorzitter.

De afdeeling, overgegaan zijnde tot het in overwe
nemen van de voorgedragene tweejarige begrooti
heeft vermeend hare aandacht te moeten vestigen
hetgeen in de aanspraak des ministers van financi
bij het overbrengen derzelve aan de Tweede Kamer
Staten-Generaal, voorkomt, en in het bijzonder op
geen aldaar ter regtvaardiging van de aanbieding de
begrooting op het tegenwoordig oogenblik gezegd wor

Verscheidene leden der afdeeling maakten zwarigh
om het te dien aanzien geopenbaard gevoelen der re
ring voor juist te erkennen, en vonden zich gedrong
hierin eene miskenning van de voorschriften der gro
wet aan te wijzen; deze toch heeft in artikel 123 gewil
dat de nieuwe staats-uitgaven één jaar vóór den afloo
van den termijn van twee jaren, voor de vorige begr
ting vastgesteld, zouden worden voorgedragen, en
heeft voorzeker geene andere reden voor het inwilli
van een tijdvak van negen maanden, voor het overw
gen dezer begrooting, gehad, dan het verzekeren
een naauwkeurig en welberaden onderzoek. Bij de
genwoordige voordragt dezer begrooting, welke sle
eene overweging van twee maanden toelaat, kan
niet erkennen, dat aan den wensch der grondwet
de aanneming derzelve niet dan ten gevolge van ee
naauwgezette beoordeeling zou kunnen plaats hebben
gehoor is gegeven. Dit zou eerst dan tot stand zijn
komen, indien men zich vergenoogd had met nog
een éénjarig budget voor te stellen, en vervolgens o
te gaan om vóór het einde van dit jaar het tweejar
budget voor 1843 en 1844 aan te bieden. Het voo
dragen van een éénjarig budget voor het jaar 1842
aan geene bedenking onderhevig zijn, nadat het,
de aanneming van een zoodanig budget voor 1841,
slist is, dat hetzelve niet strijdig kan geacht worden
zijn met de voorschriften der grondwet.

Deze leden konden het zich daarenboven niet ont
zen, dat het tegenwoordig oogenblik ongeschikt
geacht worden voor de bestendiging van de staats

voor den tijd van twee jaren, en voor het vestigen van de uitgaven op eenen vasten voet. Zij oordeelden, dat het stelsel der regering geenszins die vastheid had bekomen, welke alleen geschikt geoordeeld kan worden om hetzelve, door eene toekenning van de beschikking over 's lands geldmiddelen, gedurende een tijdvak van twee jaren, te ondersteunen.

Verscheidene geschilpunten hadden zich toch voorgedaan in het vorige jaar gevoerde beraadslagingen over het tweejarig budget, welker afdoening nog niet tot stand gekomen en welker beslissing echter toen geoordeeld is aan de volgende bestendiging der staats-uitgaven te moeten voorafgaan. Het is te dier gelegenheid door de regering verklaard, dat de aanneming der toenmalige begrooting niets ten opzigte dier punten zou beslissen, zoo als over de wettigheid der capitalisatie- en [illegible]-contracten en over de opdragt der staats-domeinen aan Z. K. H. prins FREDERIK DER NEDERLANDEN; [illegible] mag men met grond afleiden, dat, volgens [illegible]en der regering zelve, die onderwerpen eene [illegible]geling vereischen, welke door het gemeen [illegible] met de Staten-Generaal tot stand moet gebragt [illegible]. Het is daarenboven niet te ontkennen, dat [illegible] der wet op de rekenkamer, welke het vereischte toezigt over de verantwoording der uitgaven en ontvangsten van 's lands gelden [illegible]en moet, en het voortduren der financiële [illegible] met België, hetwelk geene juiste bepaling van [illegible], door dit land te dragen, gedoogt, hinderpalen [illegible] tegen duurzame vaststelling van 's lands uitgaven. [illegible] die uitgaven ook met volkomen vertrouwen [illegible]gewilligd, zoo moet het staatkundig stelsel, [illegible] ondersteuning zij gevorderd worden, ten volle [illegible] en zoodanig ingerigt zijn, dat hetzelve op de [illegible]ring der volksvertegenwoordiging rekenen kan. [illegible] stelsel is echter niet denkbaar, indien de [illegible] leden der regering, of van het ministerie, [illegible] gewigtige staatkundige beginsels geene eenstemmige [illegible] aangenomen hebben. Het gemeen overleg tusschen de regering en de volksvertegenwoordiging zal [illegible] dan mogelijk worden, wanneer de eenstemmige denkwijs der regering over de gewigtigste beginselen en aangelegenheden tot stand zal gekomen zijn, [illegible] daardoor mogelijk is geworden, om, ten gevolge [illegible] verkregene overtuiging, dat de voorgestelde denk[illegible] verdient goedgekeurd te worden, tot de ondersteuning van het aangenomen regeringsstelsel over te gaan. [illegible] den tegenwoordigen stand der zaken, nu het eene [illegible]bare daadzaak is, dat verscheidenheid van [illegible], inzigten en gevoelens over aangelegene onder[illegible] van bestuur, bij de verschillende leden van het ministerie aangetroffen wordt, is het niet mogelijk, zich [illegible] bestendiging der staats-uitgaven in te laten, en [illegible]enheid zal zich daartoe eerst opdoen, wanneer [illegible] eenstemmig denkend en handelend ministerie gevestigd zal zijn.

[illegible] leden hebben zich echter met dit gevoelen, [illegible] tweejarige begrooting in het tegenwoordig oogenblik onaanneembaar is, niet kunnen vereenigen. Zij [illegible], dat de grondwet geene eenjarige, maar [illegible] tweejarige begrooting erkende, en dat, uit [illegible] dezer stellige vordering van een tweejarig budget door de grondwet, het denkbeeld, dat eene keus [illegible] die beide begrootingen afhangen kan van het [illegible] min geschikte derzelve, vervallen moet. Zij [illegible], dat de tijdsbepaling over de aanbieding der [illegible] begrooting, in de grondwet voorkomende, [illegible] onpasselijk is op hetgeen behoort in acht genomen te worden, nadat de voorgedragene tweejarige be[illegible] tot stand zal zijn gekomen, dan op hetgeen bij [illegible] tegenwoordige begrooting dient in het [illegible] [illegible]orden. Zij achtten dat het algemeen belang de bestendiging der staats-uitgaven voor den tijd van twee jaren vorderde, ten einde de regering in staat te stellen, om het bestuur op eenen geregelden voet te [illegible], en tot het beramen en het in werking brengen van gewigtige verbeteringen over te gaan.

Na deze beschouwing van de grondwettigheid en de [illegible]heid van het aanbieden der voorgedragene [illegible] begrooting, heeft de meerderheid der afdeeling [illegible] de verdere beschouwing van des ministers [illegible] aanspraak, geoordeeld niet te kunnen in[illegible] met het aldaar geopenbaard gevoelen, dat men [illegible] gekomen zou zijn, dat de staats-uitgaven [illegible] voldoende wijze door de inkomsten konden wor[illegible]; want onder die gewone inkomsten konden [illegible] aangeschikken de opcenten, die in het vorig jaar [illegible] uit hoofde van de toenmalige gesteldheid van [illegible] ingewilligd geworden; den onderstand, voor [illegible] uit de geldmiddelen der Oostindische bezittingen te wachten, die steeds voor onzeker en buitengewoon te houden is, en het overschot op vorige begrootingen, hetwelk niet telken jare zich weder zal voordoen.

Het is aan de afdeeling toegeschenen, dat de bijvoeging van berekeningstaten bij de voorgedragene begrootingswetten, welke niet geteekend waren door de ministers, tot welker departementen die staten behoorden, niet kon worden goedgekeurd; want deze staten, die ten grondslag moeten verstrekken voor het toezigt, hetwelk de rekenkamer uitoefent over de verantwoording der staatsuitgaven, behoorden op eene behoorlijke wijze vastgesteld te worden.

Het zou ook, volgens het gevoelen der afdeeling, eene wenschelijke zaak zijn, indien de begrooting voor elk departement van algemeen bestuur vergezeld ging van eene toelichtende memorie, welke ter regtvaardiging strekte der geldsommen, die voor de verschillende uitgaven vereischt worden, en indien de begrooting zich niet vergenoegde met in vele gevallen in het algemeen eenige globale sommen te vermelden, welke voor meerdere bijzondere aanwijzing vatbaar zijn.

De afdeeling, na deze algemeene beschouwing der voorgedragene begrooting tot het onderzoeken van de verschillende hoofdstukken overgaande, heeft vermeend ten aanzien van het Iste en het IIde hoofdstuk te moeten opmerken, dat het voordragen dezer hoofdstukken op zich zelf niet wel overeen kon gebragt worden met het voorschrift der grondwet, in art. 125 gegeven, dat de uitgaven van elk departement van algemeen bestuur een bijzonder hoofdstuk der begrooting moesten uitmaken, hetwelk bij eene afzonderlijke wet moest worden voorgedragen. Zij oordeelde, dat die beide hoofdstukken uit dien hoofde een deel moesten uitmaken van de uitgaven van een departement van algemeen bestuur, voor welker regeling het hoofd van dat departement verantwoordelijk moest gesteld worden. Eenige leden der afdeeling vermeenden echter, dat de beginselen over deze aansprakelijkheid wegens het verordenen der uitgaven niet van toepassing zijn op de beide eerste posten van het Iste hoofdstuk, en zij oordeelden dat het inkomen des konings, als door de grondwet vastgesteld, niet vatbaar is om aan eenige bijzondere goedkeuring der Staten-Generaal of eenige verantwoordelijkheid onderworpen te worden.

Ten aanzien van dit inkomen scheen het echter aan de afdeeling toe, dat de grond voor de vermindering van het in de grondwet aangewezen inkomen van *f* 1,500,000 tot op de som van *f* 1,000,000, ten gevolge van de bepaling in art. 30 der grondwet, behoorde uitgedrukt te worden, ten einde allen twijfel te dien aanzien weg te nemen, en men alhier behoorde te stellen:

Iste afdeeling. Inkomen des konings . .	*f* 1,500,000
Hiervan wordt afgetrokken, ingevolge de wet van den 26sten augustus 1842	» 500.000
	f 1,000,000

Bij de beschouwing van het IIde hoofdstuk der begrooting, bevattende de raming van kosten voor de hooge kollegiën van staat en voor het kabinet des konings, heeft de sectie ten aanzien van de Iste afdeeling het gemis van eene toelichtende memorie gevoeld, op welker overlegging zij bij de algemeene aanmerkingen, bevorens gemaakt, vermeende te moeten aandringen. Door middel derzelve toch, zou zij de vereischte kennis hebben verkregen van de werkzaamheden, aan 's konings kabinet opgedragen, en van het aandeel, hetwelk in de vervulling derzelven, aan de verschillende ambtenaren bij hetzelve geplaatst, opgedragen is. Hiernit zou zij de overtuiging hebben kunnen ontleenen, dat de uitgaven, voor hetzelve aangevraagd, nuttig en noodzakelijk waren, en zou zij die ten gevolge met de vereischte kennis van zaken, welke aan haar thans ontbreekt, hebben kunnen oordeelen, dat de hiervoor bestemde gelden op eene goede en nuttige wijze besteed worden.

Ten aanzien van de uitgaven, voor de bureau- en lokaalbehoeften van de beide Kamers der Staten-Generaal aangevraagd, mag de afdeeling niet onopgemerkt laten, dat zij in dit opzigt eene strekking tot vermeerdering der uitgaven heeft ontwaard, welke in den tegenwoordigen toestand van 's lands financiewezen niet kan worden goedgekeurd, en welke niet schijnt door eenige voldoende redenen te kunnen worden geregtvaardigd. Zoo is voor schrijfbehoeften en bindwerk *f* 100, voor brandstoffen *f* 600, voor schoonhouden der lokalen enz. *f* 900, en voor aankoop en onderhoud van meubelen *f* 100 meerder gebragt, zonder dat het blijkt, dat de behoefte voor die artikelen meerder dan in dit jaar zal zijn. De gelden, die voor den kamerbewaarder uitgetrokken zijn, kunnen niet voor overbodig aangemerkt worden, en het is te wenschen, dat, in de vervulling dezer betrekking, welke voor het houden van een goed toezigt over de lokalen noodig is, zonder verdere vertraging voorzien zal worden. Daar de afdeeling tegen alle verhooging van uitgaven gestemd is, kan zij niet instemmen met het denkbeeld om eene vermeerdering van bezoldiging aan den adjunct-commies van de Tweede Kamer toe te kennen, en wenschte zij eerder het traktement van den griffier bij de Eerste Kamer tot een minder bedrag te stellen, ten einde de verlangde gelijkheid tot stand te brengen tusschen de bezoldiging dier beide ambtenaren.

Bij de 3de afdeeling, over den raad van state, is het aan de afdeeling toegeschenen, dat de bepaling van het traktement van den vice-president van den raad op *f* 12,000, niet kan worden goedgekeurd. Deze bediening welker niet-vervulling gedurende eene reeks van jaren, geene ongelegenheid hoegenaamd voor den geregelden loop der werkzaamheden bij den raad van state heeft opgeleverd, moet eerder als een eerepost, dan als een hoogbezoldigd ambt worden beschouwd. De leiding der beraadslagingen van dit staatsligchaam kan geene groote werkzaamheden opleveren, die aanspraak op eene ruime belooning kunnen geven; en wanneer men dezelven vergelijkt met die, welke aan eenen directeur-generaal zijn opgedragen, die voor dezelven een traktement van *f* 8,000 geniet, zal men gevoelen, dat de bezoldiging van den vice-president van den raad van state beneden dat bedrag behoort te worden teruggebragt. Dit zal des te onbetwistbaarder voorkomen, indien men overweegt, dat de vice-president meer dan het dubbele traktement van een lid van den raad van state heeft, hetgeen tegen alle verhouding tusschen de bezoldiging der beide bedieningen strijdt.

Bij den raad van state bevinden zich nog eenige buitengewone staatsraden, in werkelijke dienst geplaatst, hetgeen niet in overeenstemming kan gebragt worden met het voorschrift der grondwet, hetwelk slechts voor bijzondere omstandigheden de inroeping van den raad dier leden noodig keurt, en de aanleiding oplevert, dat de bij de grondwet bepaalde zamenstelling van dat kollegie uit twaalf leden, niet wordt in acht genomen.

Hier doet zich weder dezelfde opmerking op, welke reeds bij de beschouwing der uitgaven voor onderhoud van lokalen, enz. voor de beide Kamers der Staten-Generaal gemaakt is, dat deze uitgaven op eene grootere schaal dan bevorens gebragt zijn; en dit noopt de afdeeling om den wensch te uiten, dat de levering van brandstoffen, licht, enz., bij alle departementen van algemeen bestuur, zoowel als bij de hooge kollegiën van staat, aan eene openbare aanbesteding mogen onderworpen worden, hetgeen noodwendig eene vermindering der kostbaarheid konde te weeg brengen.

Ten opzigte van de rekenkamer heeft men eene zoodanige vermeerdering van de geraamde uitgaven voor de bureau- en lokaal-behoeften opgemerkt, dat zij overdreven is voorgekomen, al moge ook de hervorming dezer instelling eenige meerdere kosten te dien aanzien vereischen.

De kosten voor de kanselarij der Militaire Willemsorde, op *f* 3,700 uitgetrokken, zijn, ook met betrekking tot die voor de kanselarij der orde van den Nederlandsche Leeuw, op *f* 1000 geraamd, buitensporig voorgekomen.

De uitgaven voor het IIIde hoofdstuk, betrekkelijk tot het departement van buitenlandsche zaken, geraamd, zijn in het algemeen aan de afdeeling voorgekomen te hoog gesteld en voor aanmerkelijke besnoeijing en inkrimping vatbaar te zijn. Ten einde aan dit gevoelen meerderen klem bij te zetten en hetzelve den vereischten ingang te doen vinden, die tot nu toe niet aan hetzelve te beurt heeft mogen vallen, hebben verscheidene leden der afdeeling vermeend, die overdrijving der uitgaven in eenige bijzonderheden te moeten aantoonen.

Het is aan hen voorgekomen dat de verhooging van het ministers-traktement boven de gewone bezoldiging dier staatsbeambten, voor het hoofd van dit departement, op geene goede gronden kan geregtvaardigd worden. Het denkbeeld dat de goede verstandhouding met de vreemde mogendheden bevorderd kan worden, door aan derzelver afgezanten een kostbaar onthaal op 's lands kosten te verzekeren, komt hun niet aannemelijk voor, en zij oordeelden dat in de bestaande omstandigheden, dat de belastingen hoog opgedreven zijn, en de uitgaven niet dan met moeite door dezelven bestreden kunnen worden, de vermijding van zoodanige kosten van representatie noodzakelijk is. Zij vermenen, dat het nut van zendingen bij staten van den tweeden rang, in verhouding tot de kosten welke zij vorderen, niet kan worden verdedigd; en zij oordeelen dat de aanhouding derzelven in de tegenwoordige omstandigheden, dat de

openbare behandeling der staatsaangelegenheden allengskens algemeener wordt, en dat de invloed van de volksvertegenwoordiging op de leiding der betrekkingen met het buitenland zich al meer en meer gevoelen doet, nutteloos is. Zij wenschen uit dien hoofde dat het stelsel, hetwelk aanvankelijk door de regering is aangenomen, om zoodanige zendingen, zoo als te Baden, op te heffen, of althans op eenen geringeren voet te brengen, zoo als in Zweden, eene verdere ontwikkeling moge erlangen. Zij gelooven, dat de opheffing der zendingen bij de kleine staten in Duitschland geene zwarigheid kan opleveren, indien de gezantschappen te Weenen, te Berlijn en bij de Bondsvergadering mogen behouden blijven. Zij kunnen zich gereedelijk voorstellen, dat zich eenige noodzakelijkheid voor de verzekering van de onderhouding der goede verstandhouding met de vijf groote mogendheden opdoet, door middel van het vestigen van gezantschappen bij dezelven. Zij stellen zich echter voor, dat die zendingen meer uit het oogpunt van ons handelsbelang dan van ons staatkundig belang noodig te achten zijn, en, indien zij daarbij opmerken dat het sluiten van belangrijke handelsverdragen te Parijs en te Berlijn de afvaardiging van buitengewone gezanten gevorderd heeft, kunnen zij zich niet verhelen dat in dit opzigt geene gunstige uitwerking der gewone zendingen opgemerkt wordt.

Even als de zendingen aan de kleine hoven in Duitschland geen nut schijnen op te leveren voor de bevordering van de belangen van het land, zoo kan ook de zending van Turin niet op dien grond voor wenschelijk gehouden worden, en zal het wel geene bedenking kunnen opleveren, dat het consul-generaalschap in Zwitserland worde opgeheven, indien men overweegt, dat de handelsbetrekkingen met dat land van geringe beteekenis zijn. Of het eenig voordeel kan opleveren, dat men gezantschappen onderhoudt in landen zoo als Spanje en Portugal, in welke het landsbestuur zich in strijd bevindt met magtige factiën en niet dan met moeite voor de handhaving van orde en rust zorg dragen kan, moet zeer twijfelachtig voorkomen, en in die onzekerheid moet voorzeker de gesteldheid van 's lands geldmiddelen eene drangrede voor het niet bekostigen dier gezantschappen opleveren. Het zal te dezer gelegenheid ook wel niet behoeven te worden aangetoond, dat het wenschelijk te achten is om geene vreemdelingen, en zelfs geene gewezene vreemdelingen, die eerst onlangs Nederlanders geworden zijn, tot het bekleeden der buitenlandsche zendingen toe te laten, omdat zij niet geacht kunnen worden op eene waardige wijze dit land te vertegenwoordigen, of deszelfs belangen met ijver te zullen bevorderen.

Het is uit dien hoofde dat men bijzonder ten opzigte der zendingen te Rome, Frankfort en Stockholm de vereischte inlichtingen vermeent te moeten verlangen.

De som, welke voor de zending in België op de begrooting van dit departement voorkomt, schijnt, althans na de afdoening der bestaande geschillen, op den duur voor eene aanmerkelijke vermindering vatbaar te zijn, en dit gezantschap behoort alsdan op den voet der zendingen bij de staten van den tweeden rang gebragt te worden.

(Vervolg hierna.)

Aan de Redactie.

Van de goede intentie van uw blad doordrongen zijnde, neem ik de vrijheid u te verzoeken, de volgende regelen in uw eerstvolgend nommer te willen plaatsen, om te doen zien aan het publiek, hoe 's lands penningen dikwerf vermorst worden.

Onlangs zijn 8000 geweren à percussion besteld te Luik voor het Indische leger; deze kosten ongeveer *f* 120,000. In de magazijnen alhier van het rijk zijn over de 300,000 geweren voorhanden; dus zekerlijk voor drie eeuwen genoeg. Ieder dezer gewone geweren, alhier voorhanden, had men voor *f* 2.50 tot een percussiegeweer kunnen veranderen: dit had gemaakt voor 8000 geweren *f* 20,000; daarentegen kosten de nieuw aangemaakt wordende te Luik *f* 120,000; — zoodat hiermede, om tot hetzelfde doel te geraken, *f* 100,000 had kunnen worden uitgezuinigd. Hoe veel ongelukkigen had men alweder niet kunnen redden met deze som, die aan het noodzakelijkste gebrek lijden. — Het is, mijnheer de redacteur, in het belang der menschelijkheid, dat ik u een plaatsje in uw geacht blad voor deze regelen verzoek.

's Hage, 20 oct. 1841. v. W.

Advertentiën.

Heden overleed na eene langdurige ziekte, voorzien van de H.H. Sacramenten der Kerk, mijn teer beminde Echtgenoot en mijner Kinderen zorgvuldige Vader, *ARNOLDUS TER WINDT*, in het 67ste jaar zijns ouderdoms.

PANNERDEN den 22sten October 1841. *AL. TERWINDT,* Geb. *MULDER.*

Men is van meening in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, op Maandag den 8sten November 1841, bij Inzet, en Maandag den 22sten daaraanvolgende, bij Toeslag, telkens des avonds ten zeven ure, ten overstaan van den Notaris Mr. *W. H. TAALJ*, te *Arnhem*, in het openbaar te verkoopen:

1°. Een groot, kapitaal en sterk HUIS, voor eenige jaren geheel verbouwd, van ouds het LOGEMENT *DE KROON* genaamd; staande op de Groote Markt, naast de St. Eusebiuspoort, te *Arnhem;* bevattende ruim *twintig* onderscheidene grootere en kleinere VERTREKKEN, waarvan de meeste behangen, wijders ZOLDERS, KEUKENS en KELDERS, daarachter gelegen BINNENPLAATS onder die Poort uitkomende, waarop PAKHUIS en STALLING voor *tien* Paarden, en eindelijk daarachter eene fatsoenlijke WONING, uitkomende aan den Binnen-Singel.

Dit perceel is ruim van goed water voorzien, en door deszelfs grootte en ligging op de Markt en de nabijheid der Rivier zeer geschikt tot het drijven van Handel, het oprigten eener Fabriek, het houden van Logement, of ook om in onderscheidene afdeelingen te worden verhuurd.

Thans bewoond door *T. GRESNICH;* te aanvaarden 2 maanden na den toeslag.

2°. Een vóóraan op den St. Eusebiuswal voor vijf jaren nieuw met smaak gebouwd HEEREN-HUIS, van *drie* verdiepingen, bevattende: ZAAL, *negen* KAMERS, allen behangen en gestukadoord, *twee* KELDERS, ZOLDER, KEUKEN, waarin REGEN- en WELWATERSPOMP, enz.; — wijders een vruchtbaren TUIN en verders OPEN GROND, mede uitgang hebbende in de Langstraat binnen de stad.

Dit perceel zal mede in perceelen geveild worden, en is dadelijk bij den toeslag te aanvaarden.

Beide deze perceelen, ook het eerste, voor zoo zoo ver het tegen den Binnen-Singel uitkomt, hebben een schoon en vrolijk uitzigt op de Stadspoort, den Singel, den grooten weg naar de *Pruissische grenzen*, de Rivier *den Rijn*, en daarover gelegene *Betuwe*, — biedende het plat boven het tweede perceel eene der fraaiste en uitgestrektste Vergezigten aan; terwijl eindelijk beide Erven zeer voordeelig tot Aanbouw van Huizen zijn gelegen.

De perceelen zijn dagelijks te zien, terwijl inlichtingen over de voorwaarden van verkoop zijn te bevragen ten Kantore van den Notaris Mr. *TAALJ* voornoemd: *Brieven franco.*

Aanzienlijke Verkooping

VAN

ZWARE EIKEN- EN BEUKENBOOMEN,

bij Zutphen.

De Eigenaar is voornemens, om, ten overstaan van den te *Zutphen* residerenden Notaris Mr. *D. EVEKINK*, op *Woensdag den 3den November 1841*, des morgens om *tien* uur, aan het Logement *de Kap*, bij *Warnsveld*, in het openbaar te verkoopen, de volgende Perceelen BOOMEN, alle staande onder den Huize *de Voorst*, in de Gemeente *Gorssel*, vlak bij de rivier *den Berkel*, op een half uur afstands van *Zutphen*, te weten:

40 Perceelen EXTRA ZWARE EIKENBOOMEN, geschikt voor zware BALKEN en BERGROEDEN; staande in het beslotene Bosch bij den *Voorster Heuvel;*

43 Perceelen ZWARE BEUKENBOOMEN, geschikt voor zware ROLLEN en OLIEBANKEN; staande op den Singel;

25 Perceelen EIKEN- en BEUKENBOOMEN, staande bij de Manège en Reesterweide en

25 Perceelen BEUKENBOOMEN, staande op den Boskamp.

De aanwijzing zal geschieden door *G. J. OUDEN AMPSEN*, Rentmeester op den Huize *de Voorst* voormeld.

† † † Op Zaturdag den 30sten October 1841, des voormiddags ten 9 ure, zal, ten overstaan van den Notaris *D. DE KRUIJFF*, residerende te *Wageningen*, in het Dorp *Renkum*, voor het Huis N°. 79 publiek, voor kontant, geld worden verkocht:

Eenige net geconserveerde en meestal nieuwe MEUBELEN, waaronder Maghonie houten SECRETAIRE, LINNEN-KASTJE, UITTREK-, THEE-, TOILET-, TRUMEAU- en andere TAFELS, CANAPÉ, STOELEN met PAARDENHAREN ZITTINGEN, LEDIKANTEN, PORSELEIN, VLOERKLEEDEN, extra SPIEGELS in Maghonie-houten en Vergulde Lijsten, POT- en KOOK-KAGCHEL, eenige BOEKEN en andere ROERENDE GOEDEREN; — al hetwelk daags voor den Verkoop, van des morgens 10 tot des middags 3 uur zal te bezigtigen zijn.

† † † Op Zaturdag den 30sten October 1841, des morgens om 10 uur, zullen ten [illegible] van den Landbouwer *WILLEMSEN*, op *de Plij*, bij *Westervoort*, in het openbaar op [illegible] worden verkocht:

Onderscheidene TREK- en WERKPAARDEN, MELKGEVEND- en and[illegible] HOORNVEE, SCHAPEN, V[illegible] KENS, SCHAAPSRUIVEN en ME[illegible] best drooggewonnen UITERWAARD[illegible] HOOI, KARREN, TABAKSSPI[illegible] DEKSELS, en meer andere BO[illegible] MANS-GOEDEREN.

J. F. THIEME heeft dezer dagen uitgegeve[illegible]

DE

CHRISTELIJKE ECHTGENOO[illegible]

IN HAREN OMGANG MET

GOD,

BIJ DE VERSCHILLENDE BETREKKINGEN EN [illegible] LINGEN VAN HAAR LEVEN.

Gr. 12°., Velin papier. 380 pag. *Prijs f* 2.40[illegible]

In dit werkje worden de volgende onderwerpen be[illegible]

Dank aan GOD voor de tot dus verre ondervonden[illegible] De eerste huwelijksdagen. Overzigt der nieuwe be[illegible] Noodige bedachtzaamheid bij de op te vatten gelof[illegible] hooge waarde van eenen Christelijken echt. Het [illegible] van regt gelukkige huwelijken. Vereischten tot een[illegible] kigen echt. (In twee hoofdstukken.) De bedenkel[illegible] andering van het karakter in den echt. Vrouwen[illegible] derzelver onderhouding. Waarschuwing tegen dwe[illegible] den echt. Eenige bewaringsmiddelen tegen zulk eene d[illegible] Wederkeerige vorming der Echtgenooten. Eenige voo[illegible] vorming in het echtelijke leven. De schoonouders. [illegible] lijk gedrag jegens dienstboden. Vrouwelijke gezels[illegible] Omgang met mannen. Huisselijke zorg. Weelde, Ko[illegible] Dwang. Huishoudelijkheid. Gierigheid. De Gade, al[illegible] telijke weldoenster. De Gade, als Priesteres des huis[illegible] ontwaakte mistrouwen. Jaloezij. Middelen tegen dit[illegible] De eerste droevige ontdekking. Het mislukte huwelij[illegible] en troost. De scheiding. Onbevredigde wenschen.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, 25 October 1841.

Tarwe ging heden tot vorige prijzen goed [illegible] hand: *Oude Hooglandsche f* 12.25 à *f* 1[illegible] *Inlandsche* en *Cleefsche f* 11.25 à *f* 12; [illegible] *f* 9 à *f* 11 alles naar deugd. — *Oude Rogge* [illegible] rige prijzen goed afgegaan, *f* 6.75 à *f* 7.15; [illegible] slap, *f* 5 à *f* 6; op het laatst der markt bleef [illegible] *Nieuwe* onverkocht. — *Zomer-Gerst* veel ter[illegible] minder begeerd, *f* 4 à *f* 4.60; *Winter-Ge*[illegible] schaarsch en onder *f* 5 niet te koopen. — [illegible] bragt, bij het begin der markt, volkomen vorige [illegible] op, van *f* 6.40 à *f* 6.75; later liep het slap [illegible] men tot *f* 6.25 *f* 6.15 koopen. — *Haver* willi[illegible] *f* 2.75 à *f* 3, *Nieuwe f* 2.40 à *f* 2.75 — [illegible] zeer schaarsch en met drift begeerd; *Gradiwe f* [illegible] à *f* 11; *Groene f* 8.75 à *f* 12; *Witte f* 7.25 à [illegible]

Waterhoogte te Arnhem.

Den 26 Oct. 3 El 2 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim; gew[illegible]

Prijs-Courant der Effecte[illegible]

MAANDAG, 25 OCTOBER.	Laagste koers.	Hoogste koers.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	51	$51\frac{3}{16}$
Dito Dito » 5 »	$99\frac{3}{4}$	$99\frac{13}{16}$
Uitgestelde Schuld » »		
Kansbiljetten *f*	$25\frac{1}{16}$	$25\frac{3}{8}$
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	91	$91\frac{1}{8}$
Dito Dito » $3\frac{1}{2}$ »	$75\frac{5}{8}$	
Handelmaatschappij » $4\frac{1}{2}$ »	$154\frac{1}{2}$	$154\frac{3}{4}$
Nieuwe Dito » $4\frac{1}{2}$ »		
Nieuwe Dito 1837 » $4\frac{1}{2}$ »		
Oostindische Leening » 5 »	$97\frac{3}{16}$	$97\frac{3}{8}$
Spoorweg Haarlem »		
Aand. Rijn-Spoorweg » $4\frac{1}{2}$ »		
FRANKR. Inschrijv. G.B. » 3 »	80	
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$17\frac{1}{2}$	$17\frac{13}{16}$
Dito onbep. stukk. » 5 »	$14\frac{13}{16}$	15
Passive »	5	
Deferred »	$10\frac{1}{4}$	
Fransche Uitgestelde »		
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »		
RUSL. *H.&C.* 1798, 1816. » 5 »	$105\frac{1}{2}$	[illegible]
Dito 1828, 1829 » 5 »	$105\frac{1}{2}$	
Dito 1831, 1833 » 5 »	$98\frac{1}{2}$	
Oblig. bij *Hope* » 4 »	$86\frac{3}{4}$	
Oblig. te Londen » 5 »		
Dito te Hamburg » 5 »		
Inschrijving in Assign. » 6 »	$67\frac{3}{4}$	
Certific. van dito » 6 »	$68\frac{5}{8}$	
POLEN. Aandeel. à fl 300 » *f*		
Dito à fl 500 » »		
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*		
Dito à fl 250 » »		
Metalliek » 5 »	105	
Dito » $2\frac{1}{2}$ »		
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	$58\frac{1}{2}$	

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, [illegible]